

Erasmus+

Hämeenlinna, Finnország

2017. 07. 04.

Zeisler Szimonetta

2017. március 13-a az a nap, amikor megkezdődött az egy hónapos finnországi gyakorlat.

Az út nagyon érdekes volt, mivel még nem ültem repülön, de jó volt. Mikor megérkeztünk Helsinkibe láttuk, hogy havas a táj, és sokkal hidegebb volt mint otthon. Innen busszal mentünk Hämeenlinna-ba, és láthattuk a hegyvidékes tájat, a sok örökzölddel.

Mikor megérkeztünk Hämeenlinna-ba, taxival a szállásra vittek minket, ahol először regisztráltunk, és átvettük a kulcsokat, majd átvettük a szobákat.

Az első héten először körbevezettek minket, a ruhaipari tantermeken, majd egy körülbelül velünk egyidős tanulók osztályába kerültünk, ahol el is kezdtünk dolgozni. A feladatunk az volt, hogy farmer nadrágokat hasznosítsunk újra, amit bőrrel díszíthetünk. Elkezdtünk tervezgetni, könyvekből és az internetről nézhettünk ötleteket. Kitaláltuk, hogy telefontokot csinálunk, ezért megbeszéltük a műveleti sorrendet, és csináltunk egy szabásmintát. Miután kiszabtuk, a gépeken is dolgozhattunk. Az egyik tanárnő megmutatta, hogy hogyan kell használni a varrógépeket. Teljesen mások voltak mint az otthoniak. Sokkal halkabbak, és lassabbak voltak. Amelyiknél én dolgoztam, a talpat úgy kellett felemelni, hogy a pedált egy kicsit hátra kellett nyomni. Viszont ha teljesen lenyomtam, a cérnát szakította el, ami gyorsabbá tette a munkát. A vasalók hangosabbak voltak, és először nem tudtuk, hogy hogyan kell kezelni, de miután megmutatták nem volt vele probléma.

Miután kész lettünk a telefontokokkal, további ötleteket kerestünk, hogy mit varrhatnánk. Találtunk az egyik könyvben, egy kis táskát, amit farmernadrágok zsebeiből készítettek el. Úgy döntöttünk, hogy ezt varrjuk meg, és díszítjük. Először díszítettük, és elkészítettük a táska fülét, utána kellett a táska fülére rávarrni a díszített zsebeket, majd kész is lett. A következő elképzelésünk a finnektől eredt. Ez egy faliszőnyeg volt, amely textíliára rávarrt farmer körökből állt. Nekem ez volt a kedvencem, mert nagyon ötletes, jól néz ki, és egyszerű volt a megvarrása.

Jenni tanárnő kedves volt, és sokat segített nekünk így az első héten, egy idegen helyen. Továbbá nagyon jó volt, hogy szabadjára engedhettük a képzeletünket, és hogy a saját tervünk alapján varrhattuk meg amit szerettünk volna. Viszont, így nem volt valami szakszerű és csak egyszerűbb dolgokat tudtunk varrni, de a feladatokat amiket kaptunk, meg tudtuk oldani, és el tudtuk magunkat foglalni. A a hét utolsó napján, közölték velünk, hogy a második héten a kalapos műhelyben leszünk.

Mivel a pénteki napunkat szabaddá tették, így nem kellett iskolába mennünk, Puskás Enikő tanárnővel, bementünk Helsinkibe várost nézni. Balszerencsénkre rossz időt fogtunk ki, de ettől függetlenül sok helyre el tudtunk látogatni. Szombaton pedig Marita elvitt minket ilyen zsibvásár szerű üzletkebe, plusz megnézni egy kilátót, az Aulanko-t. Nagyon szép volt, mind az odavezető út, onnan a kilátás és a kilátó története. Személy szerint nekem az volt a legszebb, és legélvezetesebb látnivaló.

A második héten neki is kezdünk a kalap készítésnek. Először Anita tanárnő néhány könyvet adott, és elkészült kalapokat mutatott, hogy mégis milyen kalapot szeretnénk készíteni, és milyen anyagból. Mi a filcet választottuk. Miután nagyjából meg volt az elképzelésünk, a kalap formáját illetően, kiválasztottuk a blokkot, ami a fejet borítja, a karima formáját, és az anyag színét.

Ezt követően az előállítás, először langyos vízzel kicsit be kellett áztatni a filcet amit választottunk, feltekertük és pihenni hagytuk egy zacskóban. Pont ebédidő volt, és mire visszaértünk dolgozhattunk is tovább. Gőzzel puhítottuk a filc anyagot, miután eléggé átmelegedett, megpuhult, ráhúztuk a blokkra. A filc felvette a blokk alakját, ezután rászorítottuk, leszögeltük és levágtuk a felesleget, ami később a kalap karimája lett. A blokkot az anyaggal együtt szárítószekrénybe tettük. A kalap karimáját az előbb említett feleslegből ugyanilyen módon készítettük el. Először ezt is langyos vízzel beáztattuk, félreraktuk, majd gőzöltük és ráerősítettük a formára. Ezek után ezt is a szárítószekrénybe került. Addig kiválasztottuk a díszítő szalagot, továbbá Anita megmutatta milyen módszerekkel tudjuk eldolgozni a kalap karimáját. Lehetett választani a szalaggal való-, visszahajtással való-, és a levágással való eldolgozás között. Én a levágással való eldolgozást választottam, ami abból állt, hogy egy huroköltésű ipari varrógépet ki kellett fűzni, és az öltéssűrűséget sűrűre állítani, ezáltal mikor varrtam elvágta az anyagot.

Miután kiszedtük a szárítógépből a félkész kalapokat, először leválasztottuk a mintákról, majd ragasztóval kentük be őket, és száradni hagytuk. Másnap folytattuk tovább a feladatunkat, vagyis a karima elkészítését, de előbb nekem még kellett ragasztót kennem rá, mert túl puha maradt, viszont addig kipróbáltam a varrógéppel való „vágást”. Majd miután megszáradt le is vághattam a felesleget. Lényegében azért nem ollóval metszettem le, mert akkor nem lett volna egyenletes. Ezután Anita tanárnő megmutatta, hogy hogyan kell összevarrni kézi öltésekkel. Elsősorban egy szalagot kellett megvasalni, majd belevarrni, azután a karima részét a fejrészhez. Miután ezzel is kész lettem csak a díszítés maradt. Szalaggal díszítettük, az enyémen egy kis masni szerűség is volt. Így kész is lettünk a kalapokkal.

Következőnek egy kis csatos pénztárcát csináltunk. Ehhez anyagot választottunk és szabásmintát készítettünk, hogy milyen alakja legyen, majd készítettünk egy próba varrást. Ezt követően megcsináltuk élesben. Összevarrtuk az anyagokat, a bélést és a pénztárca külsejét, majd beleragasztottuk a fémcsatba, és rászorítottuk.

A hét hátralevő részében bőrrel és műbőrrel dolgoztunk. Karkötőket vágtunk ki, festettük őket végül fontuk. Ezután virágokat vágtunk ki, ilyen mini kivágóprés segítségével, megperzseltük őket villanyrezsón, hogy pöndörödjenek a széleik, végül patentokkal és szegecsekkel díszítettük őket, amelyeket úgy kellett kézi gépekkel rászorítanunk. A végére belelendültünk és kulcstartókat és virágos karkötőket készítettünk.

Nagyon tetszett ez a hét a kalapos műhelyben. Olyan dolgokat készítettem olyan gépekkel, amiket még nem volt alkalmam kipróbálni, de nagyon élvezetes volt.

A harmadik héten az volt a feladatunk, hogy az iskolai boltunk varrjunk.

Először is kicsi, virágos táskákat kellett varrnunk, az iskola logójával ellátva. Mindenkinnek saját sablont kellett készítenie, és öt darab kis táskát elkészítenie, plusz magunknak is varrhattunk egyet. A szomorú az volt, hogy nem volt elég gép a teremben, ezért ketté választottak minket, de kaptunk műveleti sorrendet szóval az alapján tudtunk dolgozni.

Felrajzoltuk a szabásmintát, majd kiszabtuk, viszont a béléshez csak egy nagyobb darab anyagot kellett szabnunk és azt egybe eltisztázni szegő varrattal a külső anyaggal, levasalni, belevarrni a húzózárat, rávarrni a táska fülét, a logót bevarrni, majd körbevarrni, kivasalni és megvasalni. Az öt darabbal kész is lettünk még az nap.

A rá következő napon, kedden turbánt kellett kiszabnunk és varrnunk, törölköző újrahasonosításával. Átrajzoltuk a sablont, majd miután sikerült kiszabnunk, elsőként bele kellett varrnunk a gomb akasztóját, majd elszegtük egyben a két anyagréteget, összevarrni a szegés mellett, elszegni körbe az alját, felhajtani az alját és körbevarrni, végül rávarrni a gombot, az iskolai logót és megvasalni. Ezekből kettő vagy három darabot kellett megvarrni.

A nap végén szólt Tuija tanárnő, hogy korábban végzünk, így elmehettünk.

Másnap egy kis kavarodás történt, és elfelejtettek szólni, hogy egy másik tanárnővel lennénk, aki szintén nem tudta, hogy az nap velünk kellett volna foglalkoznia. Viszont miután tisztázódott minden ugyanúgy az iskolának varrtunk, viszont most bevásárló táskákat kellett készítenünk húsz darabot, szalagmunkában, amit szintén nem tudtak elmondani, így mi jöttünk rá, hogy mit is szeretne tanárnő mondani. Továbbá miután kiszabtuk szólt, hogy rosszul csináltuk a füleket, ezért szabjuk újra. Ezután mi beosztottuk, hogy ki mit csinál. Éva elment kiszabni újra a füleket, Orsi szegett és varrt, Tücsi varrt, én meg vasaltam és jelöltem. Miután minden megvolt, mindenki bevarrta öt táskának a fülét, és az iskola logóját természetesen, majd levasalni. Még aznap jött Jenni, és mondta, hogy jövőhéten pólót fogunk varrni, ezért mutat nekünk anyagokat. Kis is választottuk, plusz azt is, hogy milyen pólót fogunk csinálni. Persze meg volt adva, hogy elasztikus anyagból varrhatunk csak.

Mivel a pénteketek szabadok voltak, így elmentünk várost nézni Tampere-be. Nekem nagyon tetszett ez a kirándulás, jó időt fogtunk ki, és elég jól eligazodtunk a városban, idegen terepen is.

Maga a hét egy kicsit káoszosan telt, ezért ez nem volt a legjobb, de eltelt és amit ránk bízta feladatokat, azt mi teljesítettük is.

Az utolsó hét kezdődött el. Elkezdtük csinálni a pólókat. Én egy csíkokból álló pólót választottam, amivel kicsit meg is szenvedtem, noha nem azért, mert nehéz lett volna, inkább mert sokáig tartott kiszabni, és összevarrni a csíkokat. A külalakja alapján továbbá nem volt ujj bevarrása, bő, és a nyakkörnél szegőpánttal, az ujj rész és az alja fedőzövel van eltisztázva. Szegőgéppel kellett összevarrnunk a pólókat. Nekem először a csíkokat kellett, majd az egyik vállát összeszegni. Ezután a nyakát kellett pántozógéppel eltisztázni, utána összevarrni a másik vállát, majd a két ujját felhajtani levasalni, és színoldalon fedőzövel levarrni. Ezt követően az egyik oldalát összeszegni,

majd az alját felhajtani, levasalni és fedőzővel eltisztázni, ezek után összeszegtem az másik oldalát is, és levasaltam.

A póló után a párnahuzatot kezdtük el. Elsőként apró kis négyzeteket kellett kivágnunk, megtervezni a mintát, és összevarrni, ami a párna közepén levő dísz volt. Mivel nem kaptunk utasítást, hogy hogyan kellene megvarrunk, magunknak kellett rájönnünk. Csak egy mintát kaptunk, és az alapján kellett megvarrunk, de sikerült megoldani a problémát, így kiszabtuk a maradék alkatrészeket, és elkezdtek megvarrni.

Az enyém gombbal záródott, ezért Jenni megmutatta, hogy hogyan kell gombot készíteni, és gomblyukazni célgéppel. A gomb készítése hasonló volt a patentok készítéséhez, viszont itt csak a gombot készítettem el egy textil bevonattal. Ezután a gomblyukazógépet próbáltam ki. Sokkal egyszerűbb, és gyorsabb volt, mint házi varrógéppel ugyanezt a műveletet megcsinálni. Összevarrtam, elszegtem a párnahuzat alsó és felsőrészét, utolsó műveletekként pedig rávarrtam a gombot és megvasaltam. Továbbá utolsó napon, amit az iskolában töltöttünk ajándékokat osztozunk köszönetképpen a segítségért amiket kaptunk.

Hétfvégén tettünk még egy utolsó kört a városban mielőtt még hazamennénk.

2017. április 10-én indultunk vissza. Nagyon korán kellett mennünk, mivel ugye távolabb voltunk Helsinkitől. A busz út még mindig jó volt, mivel a táj elképesztő. A repülőtéren gyorsan és egyszerűen becsekkoltunk, így már csak várunk kellett. A repülőút jó volt, de legjobban a leszállás tetszett, amikor már megláttuk Budapestet.

Össességében sokat tanultunk kint, önállóbbnak és kreatívabbnak kellett lennünk. Az iskolai menzán az ételek nagyon finomak voltak, viszont a legtöbb dolog édes volt, vagy édeskés, de ettől függetlenül meg lehetett szokni, és így is jók voltak. A legfinomabb az áfonyás pite volt. A táj mindig elképesztő volt, az időjárás viszont hideg, vagy hűvös, néha hóeséssel vegyült. A repülőről leszállva pedig meglepő volt hogy milyen meleg volt, milyen zöldek a fák, és már minden kivirágzott. Már jó volt hazajönni, és hazai ízeket kóstolni, és újra találkozni a családtagokkal.